

La sekretæren gjøre jobben

Boo Pettersson har lært svenske skötersker tannlegearbeid gjennom kurs i mange år. Han er for delegering og teamarbeid. Nå vil han lære opp norske tannhelsesekretærer i både protetik og samarbeid.

Boo Pettersson har 35 års erfaring som allmenntannlege. Han har jobbet privat og offentlig. Han var klinikkssjef i over 20 år ved Folketandvården i Lund i Skåne, men nå konsentrerer han seg bare om pasientene. I Lund behandler han stort sett voksent klientell. Godt voksne implantatpasienter for det meste. I den grad han behandler. Hadde vi nær sagt. For Pettersson delegerer mye av arbeidet til sin sköterske, Lena. Han stoler nemlig hundre prosent på sin tannhelsesekretær. Han stoler mer på henne enn på seg selv, sier han.

– Selvsagt er det jeg som står ansvarlig, for slik er regelverket. Sekretæren er riktignok også autorisert, og har ansvar for sin del av arbeidet i praksisen. Og vi tannleger har ansvaret for vår del. Men vi har også lov til å delegere. Og jeg lar gjerne sekretæren gjøre mye av tannlegejobben. Både røntgen og fyllinger går det helt fint at sekretæren gjør. Og hun skrur både av og på komponentene til implantater, for eksempel. Vi jobber sammen, og deler på oppgavene på en hensiktsmessig måte. På den måten blir vi mer effektive, og arbeidsdagen blir mer morsom og interessant. For oss begge.

– Er det vanlig i Sverige å delegere tannlegearbeid til sekretæren?

– Ja, det er det blitt. Mer og mer vanlig, vil jeg si. Jeg har holdt kurs for tannhelsesekretærer siden 1993, og interessen har økt. Tannlegene, som kanskje var skeptiske til å begynne med, er blitt mer og mer positivt innstilt. Men det er alltid noen som ikke vil.

Boo Pettersson synes tannhelsesekretæren kan overta mange av tannlegens oppgaver. I januar forteller han hvordan.

– Hvilke argumenter kan man bruke overfor tannlegene, for at de skal bli villige til å sende sekretæren sin på kurs?

– De kommer til å tjene mer penger. Ganske enkelt. Praksisen blir mer effektiv. De kan behandle flere pasienter. Sekretæren får en mer interessant jobb, og tannlegen får beholde henne lenger. Ved siden av at jeg kommer til å vise hvordan man preparerer og sliper til tenner, og hvordan det bør se ut og så videre, kommer jeg til å snakke mye om teamarbeid og arbeidsdeling. Og jeg kommer til å gi en rekke tips om hvordan man gjør hverdagen enklere. Det er det det handler om. Og alt har sitt utspring i Pride-modellen, etter Jimmy Pride, som jeg er varm tilhenger av.

– Er det flest privatpraktiserende eller offentlige tannleger som jobber etter disse prinsippene?

– I Sverige er det nokså likt fordelt, tror jeg. Men det var nok de private som begynte med det først.

– Burde tannlegen og sekretæren gå sammen på kurs, kanskje?

– Det er det mange som sier. Og det kan også ha noe for seg. Men samtidig er man ikke på samme nivå. Så jeg pleier å synes at det fungerer godt med separate kurs. Jeg holder kurs både for sekretærer og tannleger, der jeg oppdatterer dem på det siste innen faget. Hver for seg.

– Tar du sekretæren med deg når du underviser?

– Det kan jeg også gjøre. Men til Oslo denne gangen kommer jeg alene.

– Vil sekretærene som melder seg på få anledning til å prøve seg og jobbe praktisk på kurset?

– Jeg har hatt mange arbeidskurs. Men det i Oslo i januar blir ikke et sånt kurs. Det er lagt opp til for mange deltagere til det, så jeg må nøye meg med

å vise. Men når sekretærene kommer tilbake på jobb, kan de begynne å trene. Hvis tannlegen lar dem slippe til, og er tålmodig. Er han det, eller hun, vil det snart vise seg at det blir bra, og at man tjener på det i det lange løp. Igjen: Man får beholde sekretæren hvis man gir henne utfordringer, det blir mye mer effektivt når man jobber sånn – og man tjener mer penger. Kanskje man må skaffe en ekstra stol eller et behand-

lingsrom til etter hvert. Og ansette ennå en sekretær. Det lønner seg, det har mange erfart.

– Men hvis tannlegen ikke vil slippe sekretæren til etter kurset – er det da noen vits i å gå på kurs?

– Ja, det er det. Sekretæren vil uansett få en bedre forståelse av tannlegens jobb, og slik sett en større forståelse for hva som foregår på hennes egen arbeidsplass. Og det er verdifullt i seg

selv. Det er viktig å lære hvordan man gjør ting og hvorfor. Det betyr ikke at alle må ende opp med å jobbe selvstendig. Dette må tilpasses ønskene til den enkelte tannlege, sekretær og den enkelte klinikk eller praksis. Dette kurset vil uansett bidra til at jobben blir mer interessant for sekretæren, lover Boo Pettersson.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi